

Marts 2000
35. årgang nr. 2

Danish Westindian Society
protektor: Hendes Majestæt Dronningen

Alle gode gange tre,
en historie om hvem,
der styrer turismen
på USVI

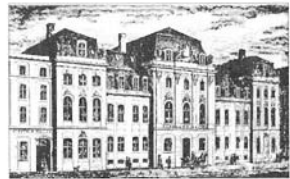

Flere vandfly mellem
øerne og flere ruter

En caribisk festaften med musik, mad og film.
Mødeaften på Transferday fejres i Danmark

To byvandring med start ved
Vestindisk Pakhus og afslutning med
rundvisning i Dehns Palæ

Gribende beretning om afsked i 1917

Så er det hvaltid igen

Redaktion: Ole Bidstrup (ansvh.)

☎+fax: 33 24 10 20

Lykkesholms Alle 2A, 4. sal, 1902 Frederiksberg C

E-mail: obi-awa@post1.tele.dk - Selskabets netadresse: www.dwis.dk

Hvem ta'r skraldet?

Redaktøren har fået støv i næsen! Sådant lydersituationsberetningen, hvi du spørger lige nu. For som journalist har han det med at gemme på gamle aviser. Det kan være meget godt, men hvis de får lov til at ligge for længe, så fylder de, og så støver de.

Hvis det så bare var noget med danske aviser, så var det jo ikke noget problem. Så kunne man bare gå på arkiverne og finde dem frem. Værre er det, når det drejer sig om aviser fra USVI. Det er forbløffende, som de kan hobe sig op. Men nu SKAL der altså også ske noget. Derfor har redaktøren fået støv i næsen. For nogle af de ældste klip går tilbage til starten af 1980-erne.

Men efterhånden som der kommer lidt styr på dem - altså udklippene - så er de en herlig kilde til forståelse af øerne og hvordan man tænker (eller måske ikke gør det!)

Det er så sikkert som amen i kirken, at op til sæsonstarten, så kommer der rundspørger til hotellerne om den kommende sæson og op til orkansæsonen kommer der spådomme om, hvorvidt det bliver et slemt år.

Men der er andre gengangere: Flere gange årligt kommer "nyheden" om, at det brænder på lossepladserne - og nu MÅ der altså gøres noget ved det. År efter år må omgi-

velserne til de to øers skrald-pladser døje med både stanken og selvantændte bjerge hvorunder man kan forvente dannet temmelig store portioner gas.

Men så her i år, så kom det glade budskab: Nu skal der hentes tilbud på det helt rigtige forbrændingsanlæg. Og for en gang skyld ser det ud til, at St. Croix vil få det første. Hurra for det - men der er en langt mere alvorlig årsag til det, end noget med stridighederne mellem øerne: Det nuværende stinkende og ofte brændende plads ligger tæt ved lufthavnen. Og skal lukkes i løbet af 2002.

Hvis den ikke bliver det - så lukke luftfartsmyndighederne i stedet lufthavnen. Ganske enkelt.

Med til gengangernyhederne om skidt og skrald hører også de årlige oprydninger, hvor frivillige - ofte er det spejderne - tager en tørn med at samle op langs strandene især.

Men også en gang imellem langs vejkanterne, hvor der også smides skrald. Når vestinderne om morgene haster til arbejde og passerer store, åbne containere til skrald, smider de skidtet op i - og skynder sig videre. Så forstår man godt, hvorfor der flyder så meget. For en sådan pose rammer jo ikke altid containeren og man stopper da ikke, når man skal skynde sig videre i trafikken.....

Transferdayfest

Fredag den 31. Januar 2000 kl. 19:00
i Valby Medborgerhus, Valgårdsvej 4, Valby
(lige ved Toftegårds Plads og tæt ved Valby station)

En caribisk festaften

**Med levende musik, film, konkurrencer og caribisk anretning.
Tag familie og venner med til en forrygende aften
Læs mere på side 16 og 17**

**Adgangsbillet: 130 kroner, som dækker entre, festmåltidet, deltagelsen i
den musikalske tipskupon og ikke mindst den levende musik.**

Bar med vand, vin og øl til rimelige priser

Tilmelding er på grund af det særlige arrangement vigtig og bindende:
På nedenstående kupon, som senest fredag den 24. Marts 2000 skal
være fremme hos: Esmé Baltzer, Birkevej 34, 2970 Hørsholm.

men brug stregen på næste side for at holde postvæsnets mindstemål

Tilmelding til transferfest fredag den 31. Marts 2000 i Valby

Navn:

Telefon:

Antal personer:

(Sendes til Esmé Baltzer - adresse på næste side.....)

Et lille hotel i Crystal Gade på St. Thomas

Ved selskabets rejse til øerne i 1999 fik fire af deltagerne lejlighed til at være de første gæster på et lille nyt hotel midt i det gamle Charlotte Amalie. Friends of Denmark havde stillet værelser til rådighed her, da stedets ejer, Ronald Lockhart, er medlem af foreningen på Sankt Thomas. Han er bl.a. af dansk og afrikansk herkomst, men hans mor, formanden for St. Thomas Friends of Denmark, fru Corinne Lockhart, fortæller, at familien også kommer mange andre steder fra.

Det er familien Lockharts gamle hjem i Crystal Gade nr. 12, en høj rødkalket bygning, der fra alle sider er synlig over byens tage, og hvorfra der er en fantastisk udsigt ud over byen og bugten

Porto

Til:

**Esmé Baltzer
Birkevej 34
2970 Hørsholm**

Crystal Gade ligger lige bag ved Vimmelskafsts Gade (Back Street) og ganske tæt på hovedgaden Dronningens Gade. Familiens gamle mahognimøbler står i dagligstuen og i spisestuen på den øverste etage i huset. Nedenunder ligger de få værelser, og foran huset fører en dobbelt trappe ned til Crystal Gade. Et af nabohusene, der ligeledes har en fantastisk udsigt over havnen, er blevet købt med henblik på at give plads til flere værelser.

Fra det pompøse ydre kommer man ind til smagfulde rum som dette

To af selskabets yngste medlemmer, to søstre fra Skive, besluttede sig straks til at vende tilbage til Crystal Gade for at tilbringe et par dage ekstra her.

Det er nok ikke et sted for amerikanere, der vil have swimmingpool og moderne faciliteter, men snarere noget for danskere, der kommer for at opleve de gamle huse fra kolonitiden, gå på byens restauranter, og som selv kan tage bus eller taxa rundt på øen.

Gæsterne skal kunne leve med, at det ikke anbefales at færdes ude om aftenen til fods, men det gælder jo desværre mange steder.

UNIQUE TOURS

- har som navnet siger den helt individuelle rejse som speciale, både for den enkelte og for grupper. Og med det bedst tænkelige kontaktnet i det tidligere Dansk Vestindien.

For eksempel en helt speciel tur til

St. Croix

19. til 29. november 2000:

Mad, Musik og Malerier

Rejseledere:

Anne Walbom og Ole Bidstrup

Ring til

Heidi Christiansen
Springforbivej 4
DK-2930 Klampenborg
Telefon +45 3990 2040
Fax +45 3990 2080

UNIQUE TOURS

(Reg. under rejsegarantifonden nr. 1026)

Formanden skriver...

Her i marts, er det faktisk i Dansk Vestindisk Selskab den sidste dag, der tiltrækker sig mest opmærksomhed, nemlig 31. marts - Transferday.

Dagen for overdragelsen af kolonien Dansk Vestindien til USA i 1917. Denne dag bliver stadig markeret på øerne, og vil i år også blive det i Dansk Vestindisk Selskab, idet der på denne dag vil blive arrangeret en forrygende aften med caribisk mad og musik - herom kan læses mere inde i bladet.

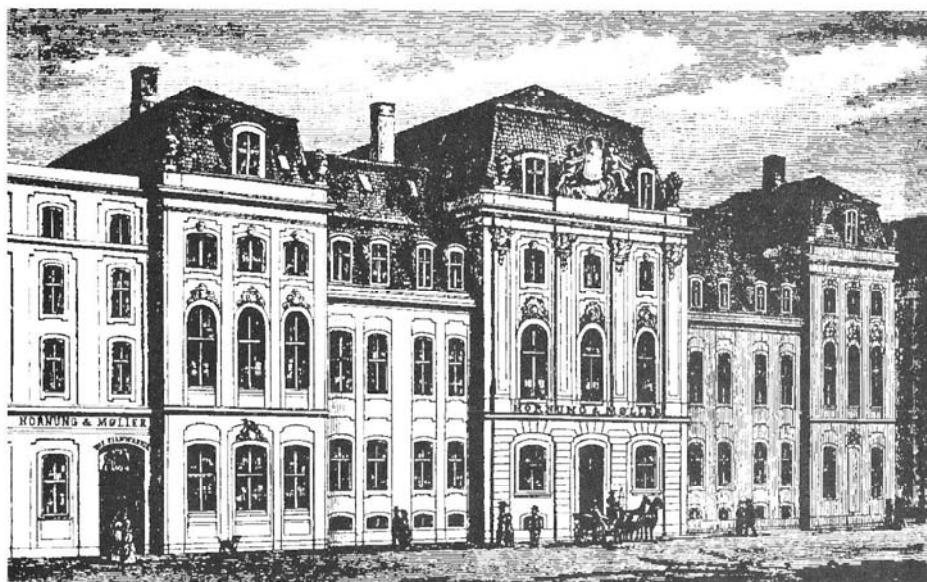
Jeg vil hermed benytte lejligheden til at ønske alle en fornøjelig aften, da jeg ikke selv kan være til stede. Jeg vil sende mange varme tanker hjem fra mit tilflugtsted på St. Croix den dag.

Jeg vil også gerne sige tak for sidst - vi havde i januar et medlemsmøde med 107 deltagere - det er en stor glæde at så mange medlemmer har lyst til at komme til arrangementerne, og at flere trodser ret anselige afstande for at komme.

Til sidst kan jeg ikke lade være med at nævne endnu en succes: til den forelæsningsrække, som Folkeuniversitetet i København arrangerede om Dansk Vestindien i efteråret, var der fyldt helt op. En del af deltagerne var fra Dansk Vestindisk selskab, men mange var ikke (endnu) - og det vidner om en interesse hos folk for øernes historie. Det kan man jo ikke andet end glæde sig over.

Med ønsket om et godt forår.

Louise Steensgaard

DVS arrangerer byvandring ved Vestindisk Pakhus og ender med besøg i Dehns Palæ

Familien MacEvoy på Whim på Sankt Croix og i Bredgade i København

1803-33 genopførtes Christiansborg Slot, som var nedbrændt i 1794. Arkitekten var den anerkendte C.F. Hansen, som fra 1815 sammen med en ung arkitekt, G.F. Hetsch, tillige stod for interiøret på slottet.

Mens dette kæmpe arbejde stod på, fik G.F. Hetsch endnu en stor opgave: Nyindretningen af en del af Dehns Palæ i Bredgade.

Ejendommen var opført midt i 1700-tallet, men den nye ejer, som ansatte Hetsch, var en meget velhavende mand, der havde råd til at lade interiøret i palæet

følge med tiden, så det kunne måle sig med den bedste europæiske kunst på dette område.

Ejeren af det fornemme Dehns Palæ var plantageejer Christopher MacEvoy.

Det eneste offentligt kendte portræt af MacEvoy er et stik, der hænger på plantagemuseet Whim på Sankt Croix. Når det hænger netop dér, skyldes det, at denne mand også ejede plantagen Whim - foruden flere andre plantager på øen.

MacEvoy havde tilbragt en del af sin barndom i København, og der begynder en spændende vestindisk historie.

I løbet af 1700-tallet kom en række familier til Danmark fra Vestindien. Nogle var plantageejere, der i forbindelse med deres forretninger slog sig ned i København.

Andre var sønner og døtre af plantageejere; de blev sendt på uddannelse på universitetet eller på de militære akademier, eller de var måske blevet gift med danskere og fulgte med deres ægtefæller, når deres embedsperiode i kolonierne var udløbet.

Adskillige nye familienavne kom til landet på denne måde. Det var bl.a. navne som Zigeret, deWint, Tuite, MacDougall, Bretton, Heyliger, Malleville, de Chabert og Duurloo.

Andre fremmede navne, der kom fra Vestindien på denne tid, var MacEvoy og Markoe.

Da plantageejeren Christopher MacEvoy omkring 1817 købte palæet i Bredgade var hans navn altså ikke nyt i København.

Han skal på dette tidspunkt i en kortere periode have haft bopæl på Sankt Annæ Plads.

Imidlertid havde han i en årrække under de engelske besættelser af Dansk Vestindien i 1801 og 1807-1815 været væk fra Danmark, idet han formentlig boede dels i London, dels på Sankt Croix. Men som barn havde han boet i København - endda midt i København - på Købmagergade.

Faderen var en plantageejers af samme navn, Christopher MacEvoy, og moderen var Maria Markoe. De ejede flere planta-

ger på Sankt Croix, hvor hendes familie var vidt forgrenet.

Allerede omkring 1770 var de kommet til København, hvor de fik en central rolle blandt de velhavende, katolske plantageejersfamilier. MacEvoy passede sine forretninger, de købte en gård i Købmagergade og et landsted uden for byen, de lod sig male af tidens førende danske portrætmaler, Jens Juel, og de var med til at opnå myndighedernes tilladelse til afholdelse af engelsksproget, katolsk messe og oprettelse af en katolsk skole. Ægteparrets børn tilbragte således en del af deres opvækst i København.

Efter at Christopher MacEvoy (den yngre) havde været tilbage i byen i kort tid erhvervede han sig et landsted.

Det var ikke nogen beskeden ejendom, men selve Bernstorff Slot, som efter MacEvoy's død senere blev kongelig sommerresidens for Christian 9. og dronning Louise og derefter for deres søn prins Valdemar.

Christopher MacEvoy er ofte nævnt i bøger om København og endog i store værker om danmarkshistorien; baggrunden er, at Danmark var meget forarmet efter det alvorlige nederlag i Napoleonskrigene og de mange følger, som krigen havde haft på handel og produktion.

Som et udtryk for kolossal kontrast stod den stenrige plantageejers, der kunne købe sig et palæ og et slot, som kørte i fornem karet gennem byen, og som skal have haft sorte, vestindiske tjenere i palæet i Bredgade.

Byvandring i "vestindisk" København

Tirsdag den 2. maj 2000 kl. 15:45

(Mødested: Det vestindiske pakhuis i Toldbodgade)

Tirsdag den 6. juni 2000 kl. 17:45

(Mødested: Det vestindiske pakhuis i Toldbodgade)

Fra Vestindisk Pakhus går turen gennem Frederiksstaden til Dehns Palæ, hvor MacEvoy boede. Her er der rundvisning i det berømte og smukt restaurerede palæ.

Pris for deltagelse: 40 kr.

Tilmelding på nedenstående kupon, som senest en uge forinden skal være fremme hos:
Esmé Baltzer, Birkevej 34, 2970 Hørsholm.

men brug stregen på næste side for at holde postvæsnets mindstemål

Tilmelding til byvandring tirsdag den 2. maj kl. 15:45 _____

Tilmelding til byvandring tirsdag den 6. juni kl. 17:45 _____

Navn:

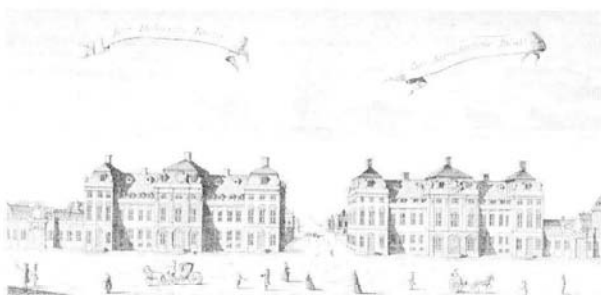
Telefon:

Antal personer:

(Sendes til Esmé Baltzer - adresse på næste side.....)

Her boede han frem til sin død i 1838. Da palæet blev istandsat i 1980'erne, blev det indre ført tilbage til den indretning, som arkitekt Hetsch havde forestået for Christopher MacEvoy.

Dansk Vestindisk Selskab har derfor tidligere arrangeret et besøg i Dehns Palæ i forbindelse med et besøg af vores venner fra øerne.

Omvisninger i palæet foregår desværre ikke i weekenden, men udelukkende på den første tirsdag i hver måned.

Selskabet har nu aftalt besøg i palæet tirsdag den 2. maj og tirsdag den 6. juni, som det er annonceret her i bladet - husk tilmelding.

Porto

Til:

**Esmé Baltzer
Birkevej 34
2970 Hørsholm**

Historien om "Bjerget"

Af Jørgen O Bjerregaard

Første gang jeg så huset "Bjerget", beliggende Bjerggade nr. 5 i Christiansted, var i 1976. Husets beliggenhed og skønhed gjorde også dengang stort indtryk på mig.

Da jeg hørte, at det tilhørte Victor Borge, var interessen mere intens, idet jeg altid har værdsat ham som en stor kunstner og entertainer – ja, og så har vi faktisk fødselsdag samme dag, nemlig 3. Januar.

I 1981 købte jeg tilfældigt tidsskriftet "Skønne Hjem" nr. 4, og stor var min overraskelse. Den indeholdt nemlig en artikel om Victor Borges hus under titlen "Victor Borges caribiske paradis" skrevet af Nina Ewald. Heri bragtes en kort beskrivelse af huset samt nogle fantastisk smukke billeder af husets eksteriør og interiør.

Huset var oprindeligt et købmandshus fra 1700-tallet. Hvem der har ejet det op gennem tiderne, skal jeg ikke gøre mig klog på. Omkring 1900 ved jeg, at det ejedes af apoteker Boye Larsen, endvidere, at det var i dette hus, St. Croix Landmark Society i 1948 blev stiftet. Da Victor Borge i 1961 købte huset, var det nærmest en ruin.

Men efter en grundig og dyr istandsættelse fremtrådte det så smukt, at det blev nævnt i ovennævnte tidsskrift. Det varede i alt tre år at restaurere den faldefærdige bygning, og dette arbejde blev foretaget af

lokale håndværkere. Noget af indboet støvede familien op på øen, andet var medbragt eller købt i USA og Danmark.

Victor Borge og hustruen Sanna og resten af familien brugte huset, når de skulle slappe af. Det var for dem en oase, som de kunne trække sig tilbage til. Det forstår man, når man har beundret dets beliggenhed. Fra husets balkon, er der en utrolig smuk udsigt ned over havnen med fortet, den gamle danske kirke, Protestand key etc.

På den anden side af gaden ligger i øvrigt et næsten lige så smukt hus, som bærer det danske navn "Solhøj".

For mig var det trist at høre, at orkanen Hugo i 1989 blæste taget af huset og mere eller mindre ødelagde det. Da jeg i 1992 igen besøgte øerne, kunne jeg ved selvsyn se, at huset ikke havde det godt. Der gik mange rygter om, hvorfor huset ikke var blevet istandsat, og disse var ikke til fordel for Victor Borge.

Jeg troede i begyndelsen på, hvad jeg hørte. Men da jeg nogle år senere besøgte Hanne og Bent på restaurant Top Hat i Christiansted, fik jeg en lidt anden forklaring på fenomenet.

Men endnu manglede jeg at høre Borges egen forklaring på, hvorfor det smukke gamle hus fik lov at ligge som ruin.

I 1997 udkom bogen og Victor Borge "Smilet er den korteste vej..." skrevet af Victor Borge og hans ven gennem mange år, Niels-Jørgen Kaiser. Den udkom på Gyldendals forlag, dels indbundet og dels i paperback (pris henholdsvis 148 og 188 kr), i alt 370 sider med et væld af s/h fotografier.

Da jeg forleden var på bogudsalg, faldt jeg over bogen, som dog ikke er på ud-salg, men til gengæld er prisen overkom-melige.

I bogen giver Victor Borge sin forklaring på, hvorfor han opgav huset. Jeg tillader mig enkelte citater af bogen og kan i øvrigt anbefale interesserede læsere til selv at anskaffe den.

Da Victor Borge besøgte St. Croix i 1961 faldt han pladask for "Bjergtet", købte det øjeblikkeligt og gik i gang med at restaurere det. Ikke helt uden problemer, fortalt med hans egne ord:

Jeg gik atter i gang som indendørsarki-tekt, rev det meste ned, og snart stod kun væggene tilbage. Jeg fik lavet nyt træværk i Connecticut, og da det nåede frem, var alle målene forkerede.

Vi fik sendt møbler fra Danmark og fandt også gamle møbler rundt om på øerne, men da vi næste sommer kom ned for at glæde os over den nye bolig, var intet færdig.

Så mistede Sanna tålmodigheden og lagde sig på vejen foran byggeformand-ens bil og nægtede at flytte sig, før huset var gjort færdig. Det havde de respekt

for, og så kom der gang i arbejdet. Jeg havde medbragt en elektrisk sav for at få sat lidt ekstra fart i forehavendet.

En af de lokale håndværkere lånte begeh-stret vidunderet og savede øjeblikkeligt en finger af. Da jeg nogle dage efter hørte om katastrofen, spurgte jeg ham forfærdet, hvordan det dog var sket. "Så-dan", sagde han og savede endnu en finger af...

De første år forløb uden problemer. Der blev oven i købet overskud til at anskaffe sig andel i en papegøje, der var så re-spektløs at bide prins Georg i næsen, da han besøgte Victor Borge. Papegøjen havde tilhørt en barber ved navn Jacque.

Victor Borge købte den ene halvdel og den anden blev købt af en bekendt, som senere bragte den med til USA, hvor den døde af kedsomhed. Men som forfatteren også skriver i bogen, så var er paradiset her på jorden sjældent ved:

Paradis varer ikke evigt her på jorden, og langsomt ændrede forholdene sig til det negative. Vi måtte i høj grad til at låse dørene igen, og desværre også sætte jerngitter for vinduerne.

Højttalervogne kørte rundt i gaderne og meddelte, at St. Croix ikke var for de rige, hvide mennesker, der boede i de store huse.

Vi turde ikke mere gå alene ud efter mør-kets frembrud, og lokalavisen kunne med beklagelse berette om et stigende antal forbrydelser og vold.

Vi håbede naturligvis, at der var tale om noget forbigående, og i foråret 1989 satte jeg håndværkere i gang med at lægge nyt tag på det store hus. Desværre havde de kun "lagt" det på. Det var ikke fæstnet til murene, og bjælkerne, som skulle bære det, blev ikke fornyet, som de burde have været. I efteråret 1989 aflagde tyfonen "Hugo" besøg, og i tre døgn hærgede den på de gamle danske øer. Den hvirvlede som ingenting vores nye tag højt op i luften og kylede den ned ad bakken. Regnen væltede ned og gjorde veje og gader til floder og vandfald. Der blev kun stumper tilbage af huset sammen med murene.

Alt blev ødelagt. Mit Hindsberg-flygel, de gamle møbler vi havde købt rundt omkring på øerne – intet kunne bruges mere. Jeg fik dog flyglet restaureret og skænkede det til det danske emigrantmuseum i Elk Horn, og der står det nu og ser prægtigt ud.

Jeg havde ikke lyst til at begynde forfra, og jeg har ikke sat mine ben på St. Croix siden ulykken.

Vi kender alle her i landet de danske byggemyndigheder, og har ofte været irriteret, når vi skulle have godkendt en tegning til f.eks. en carport.

åske havde Victor Borge's hus overlevet Hugo, hvis man havde lignende tilsynsmyndigheder på de vestindiske øer??

Hvad der nu sker med Victor Borge's hus på Bjerget, er jeg ikke klar over. Men det vil være synd, hvis ikke denne markante bygning bliver reddet. Det vil dog kræve en pengestærk køber.

Victor Borge's caribiske paradis

Hvis Paradis findes på Jorden, kunne det være på de Vestindiske Øer. Virgin Isles ligger virkelig jomfrueligt støvet ind i det Caribiske Hav – omgivet af blå laguner og lange, hvide strande. På dette sted har Victor Borge sin vinterbolig, en mere end 3000 kvadratkilometer stor, pragtfuld købmændsgård, der danner rammen om familiens dyrebare fritid.

PHOTO: JAMES H. HARRIS

I de senere år er Victor Borge's hus på Bjerget blevet et af de mest kendte og elskede steder i St. Croix. Det er et fantastisk eksempel på den gamle arkitektur, som har været en del af øens historie. Borge's hus er et af de få steder, hvor man kan se den gamle arkitektur i sin helhed. Det er et fantastisk eksempel på den gamle arkitektur, som har været en del af øens historie.

(Redaktionel tilføjelse: Det har huset fået, for det er købt af manden, nogle kalder "ham, der ejer øerne", nemlig Jeffrey Prosser, og restaureringen er i fuld gang, desværre ikke helt efter historiske forbilleder, som netop det hus måske kunne fortjene, siger kilder på øerne med kendskab til "historic preservation".)

Kilder:

"Smilet er den korteste vej...."

Af Victor Borge og Niels-Jørgen Kaiser, Gyldendal 1997.

"Historic Architecture of the U.S. Virgin Islands" af Pamela Gosner, Durham 1991.

"Skønne Hjem" 4/1981:

"Victor Borge's caribiske paradis" af Nina Ewald.

Alle gode gange tre

Forhåbentlig - for nu er det guvernørens tredje forsøg på at skaffe øerne en chef for turismen.

Hvis de kniber med antallet af besøgende turister, så bliver der råbt højt på de tidlige danske øer. Så er der mange, der får skylden for ikke at have skaffet nok af den livgivende vare med det forjættende navn "Big spender's".

Når en guvernør indstiller en person som commissioner for et område, så skal vedkommende godkendes ved en høring. Det forsinker ikke, at de går i gang med arbejdet. Og så går det hurtigt med at komme ud, hvis den godkendelse ikke kommer.

Men det går ikke altid lige hurtigt med at indstille en ny. Posten som commissioner for turismen er formentlig værre end trafikministerposten her i landet (De danske trafikpolitikeres strid om broer, motorveje eller DSB og metroer er nærmest ingenting sammenlignet med kampene mellem St. Thomas og St. Croix om turister og krydstogtskibe).

Guvernør Charles Turnbull indstillede ved sin tiltræden en rutinerede person på posten. Det var Clement "Cain" Magras, som så varetog jobbet indtil sommeren, da senatet ved høringen sagde nej til hans nominering. Det var ikke kun en strid mellem øerne, der jog ham fra borde. Der var rejst en sag mod ham for sex-chikane

og det var nok ikke en god reklame for hverken ham eller øernes turisme, selv om der også var rygter om, at det var en arrangeret anklage.

For at klare det indtil en ny kunne udpeges, så måtte Monique Sibilly-Hodge springe til. Hun havde dog fortalt, at det måtte blive midlertidigt, for hun ønskede ikke selv at komme på tale. Næste forsøg blev så den lokale forretningsmand Michael Bornn.

Han blev godkendt ved høringen, men kom på grund af en meget slet skjult uoverensstemmelse med guvernøren om pengene til at promote turismen til at gå over stregen - og så blev han sparket ud.

Så måtte Turnbull for anden gang bede Monique Sibilly-Hodge træde til, hvilket hun så påny sagde ja til men hun gjorde det med besked om, at hun ikke ønskede jobbet permanent, kun hendes normale job som assisterende commissioner. En sådan har turistbossen nemlig på hver af øerne.

Nu er så et nyt finansår begyndt og ikke mindst en ny turist-højsæsonen. Den har ikke givet øernes turistfolk julelys i øjnene.

Den tegner rent ud ikke for godt. Igen bryder slagsmålene ud mellem øerne om forkert eller manglende indsats især med reklamekampagner for at lokke turisterne til. Der bliver gjort for lidt for St. Croix råber de på den fattige ø, hvor de iøvrigt gerne ville have behold nr. to, Michael Born.

Derfor er det heller ikke populært, at det først er midt i februar, guvernøren bringer en ny person på banen. Og det var omgærdet af den største hemmelighed, formentlig for at få mindst mulig rygtedannelse.

Men så slap det ud: Den nye commissioner for turisme bliver Raffy Jackson. Han skal selvfølgelig også til godkendelse i en høring i "the Senate Rules Committee", men her vil de få svært ved at anfægte Raffy's kvalifikationer, for han har arbejdet med turisme i mange år. Men set udefra kunne man da anfægte, at han for fire år siden trak sig tilbage og gik på pension.

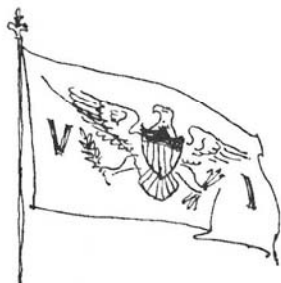
Men senator Anne Golden har kaldt det "an excellent choice," ifølge the Daily

News, og den selv pensionerede hotelmand Dick Doumeng (som iøvrigt selv har været nævnt som en mulighed) mener også, det er et godt valg og at det er "...refreshing that we don't have to tell him what a tour operator is, or which airlines serve us...."

Raffy Jackson har arbejdet inden for turistsektoren i 24 år og han ventes at begynde den 21. marts, og indtal da må Monique Sibilly-Hodge så - endnu en gang - holde skansen. Obi

Relieffet kommer med "Danmark"

Da Friends of Denmark besøgte DVS i 1997 var gæsterne også på en spændende tur rundt i Jylland. Men på de sønderjyske teglværker var det med særlig interesse, de modtog en bunke sten - altså teglsten af slagsen, der blev fragtet til øerne i ballast. De venter stadig på skibsmulighed, men en gave i form af et relief har fundet fragt: Det bliver kørt til Frederikshavn til skoleskibet "Danmark", som har lovet at fragte de ud til modtagerne.

Forrygende caribisk festaften med Soca og konkurrencer....

31. Marts - Transferday - fejres med maner i Danmark

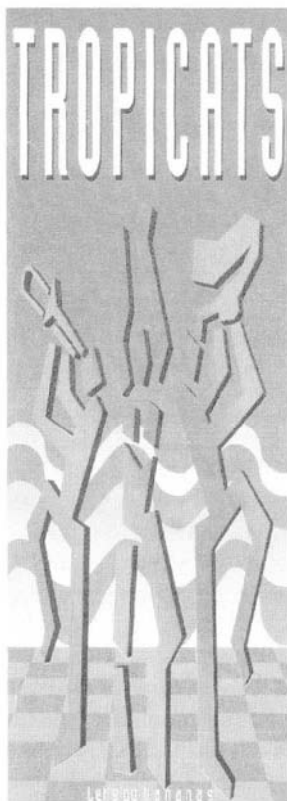
Da Dansk Vestindiske Selskab skulle fastlægge 1999-2000 sæsonens mødedage og opdagede, at sidste arrangement ville blive fredag den 31 marts, så var der ingen tvivl: Så må vi fejre Transferday her i landet - vi laver en fest.

Ganske vist kan man vel stadig finde danskere, der ikke syntes, vi skulle have solgt øerne, men det er da en fest værd, at vi stadig kan besøge øerne og med så gode venskabelige forbindelser som Friends of Denmark.

Transferday har sat mødeudvalget (som iøvrigt får brug for at par ekstra hjælpende hænder den aften, fordi vi sikkert bliver mange) i gang med en ekstraordinær indsats. Her er, hvad den særlige aften vil byde på:

Et caribisk festmåltid

Kokken i Valby Medborgerhus laver en caribisk bønne-chiliret og en caribisk kyllingeret med salat, ris og flutes. Efter maden bliver der kaffe med småkager. Det hele bliver anrettet som buffeten i sidegangen, så der kan blive plads til så mange siddepladser i salen som muligt. Ved buffeten vil der også være en bar med øl, vin og vand

Film om øerne i 1950-erne

Blandt de nyeste tilbud i butikken på Whim Greathouse var i november en videofilm, som i virkeligheden er lavet før videos opfindelse. Det er en kortfilm fra 1950-erne, skabt af den berømte fotograf Fritz Henle. Hans datter Maria har iøvrigt studie i Christiansted, hvor hun udstiller sine egne malerier, og hvor hun i øjeblikket også arbejder på at få udgivet en bog med nogle af faderens fremragende portrætfotos og livsskildringer. Men som skrevet: Henles film er overført til en let håndterlig video på 20 minutter, som vi kan glæde os over inden kaffen.

Konkurrencer med mange præmier

Undervejs bliver der flere konkurrencer. Et amerikansk lotteri, hvor det er spilleguderne, der bestemmer, hvem der skal vinde og desuden Anne Walbom og Ole Bidstrups "Musikalske tipskupen", hvor det vil være mere op til den gode hukommelse, om man kan hente en præmie hjem.

Musikken leveres af en halv cat...!

Skal der være fest, skal der selvfølgelig levende musik til. Og den skal være caribisk eller i det mindste rødder ud til de varme øer. I en halv snes år har der været en glad flok på 13 personer, som har dyrket caribisk soca-musik og det er lykkedes at samle en pæn portion af de glade musikanter. Når de er fuldtallige kalder de sig "Tropicats", så kan vi kalde dem "Tropihalvcats" når de stiller med seks mand? (Her undlader redaktøren helt at forklare, hvordan 13 man kan halveres og blive til seks, for når bare musikken spiller og at den gør det caribisk).

Tag vennerne med

Selv om der er grænser for, hvor mange vi kan være i Valby Medborgerhus, så siger vi, det skal være en fest. Så tag gerne vennerne med og meld jer til i god tid, for vi kan risikere at måtte sige stop og først tilmeldte gælder selvfølgelig - se side 3....

Overskudubeskåret til Festival 2001

Selvfølgelig er det tanken, deltagerne skal have en festlig aften ud af det, men der skal heller ikke være tvivl om, at det overskud, der forhåbentlig også kommer ud af arrangementet ubeskåret skal gå til næste års besøg fra øernes Friends of Denmark.

Det oprindeligt canadiske vandfly er her på vej ud fra havnebassinet ved Christiansted og snart er målet ikke kun St. Thomas for nu er der planer om ruter til San Juan, til engelske Tortola og til St. John.

Succes for en vandflyver

Det startede som en ide om at udnytte vinterens arbejdsløse vandfly i Canada til rundture med krydstogtturister i Charlotte Amalie. Fem år efter er turistflyvningen det mindste og nu gør man klar til udvidelser af anlæg og ruter.

Firmaet hedder Seaborne Aviation, chefen hedder John Schildroth og han er efterhånden blevet så glad for de caribiske aktiviteter, at han sælger firmaet i Canada fra.

Gevinsten skal så bruges til at forbedre betjeningen og øge antallet af flyvninger.

Desuden er der planer om nye ruter til St. John, San Juan og Tortola. Men det vil ske gradvist og det første bliver en ny hangar og en ny terminal på St. Croix.

Ingvar Zangenbergs udgave af den gamle "Goose"

Og hvor skal den så være? Hvor gåsen havde sin i gamle dage, selvfølgelig. Her er der plads nok og god adgang ud til vandet. Med en flytning fra den nuværende ved Kings Alley til den gamle rampe nær Watergut kan man formentlig undgå at blive generet af orkanerne.

Virgin Islands Seaplane Shuttle Inc.

SEAPLANE RAMP,
CHRISTIANSTED

ST. CROIX
U.S. VIRGIN ISLANDS
00820

Der har været flere forskellige typer vandfly i drift mellem øerne - og måske lige så mange forskellige selskaber. Her er en imponerende 1982-annonce for "gåsen", der led skibbrud under HUGO i 1989.

De har nemlig en evne til at blive ødelagte hver gang, der har være orkaner i nærheden af Christiansted. Som det allerførste skal den lokale arbejdsstyrke forøges med flere piloter og flymekanikere samt administrativt personale til toldbehandling, reservation o.s.v. Schildroth vil gerne ansætte lokal arbejdskraft, men det bliver

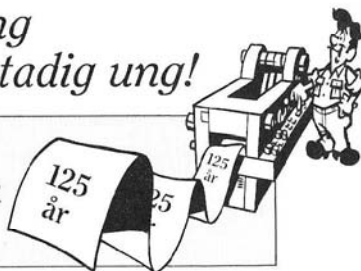
ikke nemt at skaffe flymekanikere og piloter fra øerne eftersom der ikke findes uddannelser af den slags der.

Det meste af år 2000 vil gå med planerne om ny hanger og passagerterminal på St. Croix, så først derefter bliver der tale om nye ruter.

*...mere end 125 års erfaring
- men stadig ung!*

Speciale:

TIDSSKRIFTER - BROCHURER
BØGER - OGSÅ I 4-FARVER

**NØRREBROS
BOG &
OFFSET
TRYK ApS**

**NØRREBROS BOGTRYK &
GRAFISK CENTER KBH. ApS**

Nørrebrogade 56 . 2200 København N

De gamle, der blev tilbage

Skitse fra St. Croix. Af Alice de Chabert

(Bragt i "Verden og Vi" den 15. Juni 1917, altså 2½ måned efter øernes overdragelse til USA og samme dag som foreningen Dansk Vestindien blev stiftet. Det er formentlig for nogle læsere en temmelig rørstrømsk fortælling, men prøv at tænke jer tilbage til netop det år, altså transfer-året 1917.)

VEJEN snor sig op mellem Bjergene. Stenet og stejl gaar den opad mod den gamle Plantage. Den gamle Plantage, som har kendt bedre Dage. Paa Toppen af Bakken ligger Møllen som en skøn Ruin, der tegner sig skarpt mod den klare, blaa Himmel.

Men Vejen gaar opad, og Solen flimrer mellem Mahognitræernes blanke, grønne Blade. Den lille, spinkle Hest, der med sin Rytter arbejder sig opefter, puster, og det damper fra dens gule Krop. Rytteren skygger med Haanden for Øjnene. De dansende Solstraaler paa Vejen og Vinden, der hvirvler Støvet op, generer hans Øjne.

- Vi bliver gamle. Lotte, vi bliver gamle, vi to. Vejen fore- kommer mig længere og strengere for hver Gang. Aa, ja ja, gamle Tøs, vi er snart oppe, snart hjemme. Kan Du se Studenes røde Kroppe deroppe paa Græsgangen? Saa, saa hvil Dig blot, min Tøs.

Den gamle, hvidklædte Mand klapper Hestens svedige Hals og lader den staa lidt med ludende Hoved. Han vender sig og lader Blikket søge ned over Vejen, der snor sig gennem Bjergkløften ned mod Byen og Havet. Solen blinker paa det

store, grønlig Hav og paa alle de hvide Tage i den lille Tropeby. Han kan se den danske Kirkes røde Tag og det spidse Taarn, der rager op mellem alle de hvide Huse. Alle Flag er hejst, og de røde Duge smelder og slaar for den friske Vind, der stryger ind fra Havet. Palmerne paa Landevejen dernede bøjer deres slanke Stammer, og han synes, han kan høre det hvisle mellem deres stive Blade.

- Dejlige Ø, mumler han, dejlige Solskinsø!

- Han tager sin bredskyggede Tropehat af og lader Vinden stryge om sin Pande. Saa vender han sig, og det gaar atter opad mod Plantagen og det ensomme Hjem.

Nu kan han se Huset. Gammelt og forfaldent ligger det tæt op ad Ruinen til den tidligere saa stolte Planterbolig. Men Tamarintræerne skygger over det og rundt om vokser Nerier og Hayabiseus, medens Slyngplanter skjuler de faldefærdige Mure.

Ud fra Staldbygningen, der ligger nær ved Huset, kommer en høj, ung Neger slentrende. Sindigt og uden at løfte de halvt nedslaaede, tunge Øjenlaag giver han sig i Lag med Hesten.

Negerlandsby til en Plantage mellem Bjergene paa St. Croix' Nordende.

Gamle Mr. Just gaar over mod Indelukket, hvor Kreaturet plejer at staa i den dybe, mudrede Jord. Tæt op mod den lave Mur ligger en syg Stud. Gamle Just gaar hen til den, og Dyret ser paa ham med et Par tavse, vemodige Øjne.

- De har mishandlet Dig, stakkels gamle Ven; de Pokkers Negre har mishandlet Dig. Han undersøger Saaret i Dyrets Side.

- Ja, det ligner de Karle at flaa et stakkels Dyr med deres spidse Kæppe. Duknakket og træt gaar han op mod Huset. I forbigaaende henkaster han til Joeseph, der er i Færd med at vande Hesten:

- I er nogle hjerteløse Asner, I Negre. Joeseph blotter sine hvide Tænder til et bredt Grin.

- Allright Sir, svarer han ligegyldig, men bag sin Herres Ryg vrænger han Ansigt.

Æh, æh! mumler han, og disse to Lyde, der hos Negeren giver Udtryk for enhver Stemning og Følelse, gentager han flere Gange, idet han sender et haanligt, ringeagtende Blik efter den gamle, hvidklædte Skikkelse.

- Æh, æh, ingen Hjerte. Sorte Mænds Hjerte meget større end hvide Mænds. Æh, æh, én sort Mand bedre end to hvide. Ham Jackson siger det selv, ham vide Besked. Ham siger, danske Mænd de værste af alle hvide Mænd. Ham siger, vi ikke kalde dem hvide, nej lyserøde, pink, æh, æh.

Gamle Mr., Just har mistet Humøret. Det er, som noget tungt og trykkende har lagt sig paa hans Bryst. Han sidder og halvsloser i sin Lænestol, medens Ilden i hans gamle Pibe er gaaet ud. Ude fra Køkkenbygningen kan han høre Køkkepigens høje, skændende Stemme ind mellem Raslen og Skratten af Gryder og Kulpotter. Ellers er der Søndagsfred over alt. Gamle Mr. Just sidder og tænker paa det, han har hørt nede i Byen i Dag. Kan det være sandt, at Øen skal Sælges?

Han, den gamle Veteran fra Dybbøl 18. April 1864, har ikke set Danmark i halvtredsindstyve Aar. Halvtredsindstyve, lange Aar har han tilbragt paa St. Croix.

Men dansk har han følt sig. Det røde og hvide Flag har fulgt ham, han liar stadig haft det for Øje.

Ikke én Dag har han følt sig fremmed herude. Dannebrog har vajat for ham, og danske Stemmer har lydt i hans Øren.

Og nu! - Et. fremmed, ham ligegyldigt Flag skal smelde for Vinden dernede i Byen, naar han Søndag Morgen kommer ridende ned for at gaa i Kirke.

Gamle Mary Jane, den eneste trofaste Neger, Mr. Just endnu har paa sin Plantage, kommer rokkende op ad Trappen.

Hendes ærlige, sorte Ansigt skinner af Velvilje og godt Humør. De endnu hvide Tænder glimter bag de svulmende, sorte Læber.

Men Glæden forsvinder fra hendes Ansigt, da hun ser sin Herres underlig

sammensunkne Skikkelse derhenne i Lænestolen.

- Kære Mr. Just, kære Herre, Mary Janes Øjne svider af Taarer. Mary Jane kan ikke taale at, se sin kære Herre bedrøvet.

- Mary Jane, siger han og løfter Hovedet, hvad vilde Du. sige, hvis Kong Christian ikke mere var din Konge og Danmark ikke mere, var dit Fædreland. Hvis der nu blev hejst et andet Flag dernede paa Fortet, og hvis alle danske Mennesker rejste Væk, og -

- Oh Gud, oh Gud, sig ikke mere, Mr. Just. Mary Jane forstaar Dig. Mary Jane ved, hvad Du taler om. Ham Joeseph, Kusken, ham juble og synge, ham le og vise Tænder hele Dagen.

DE RINGER - VI HJÆLPER

Hvor som helst på jorden man end befinder sig, er Europæiske ikke længere væk end en telefonsamtale.

Hjælp lige på stedet - med en rejseforsikring fra Europæiske Rejseforsikring - er den specielle tryghed Europæiske tilbyder sine kunder, og som selskabet har opbygget gennem mere end 75 års erfaring.

Hjælpen fås omgående ude på rejseområdet, hvor der er allermost brug for den.

Europæiske tilbyder rejseforsikringer til ethvert behov, og har:

- Mere end 75 års erfaring med rejseforsikring
- Egen alarmcentral - 24 timer i døgnet
- Dansk personale på alarmcentralen, der taler 16 forskellige sprog
- Danske læger og sygeplejersker
- Egne kontorer overalt i verden
- Søsterselskaber over hele Europa
- Samarbejde med SAS' mere end 300 kontorer over hele verden
- Samarbejde med rejsebureauerne i Danmark og deres guider

**Så husk Europæiske -
og glem bekymringerne...**

Oh Gud, oh Gud. Hun vrider Hænderne, og Taarerne triller ned ad hendes runde, blanke Kinder.

- Ham stupid fellow ikke vide, hvad det vil sige. Ham ikke vide, at danske Mænd og Kvinder være som Himlens Engle. Ham ikke vide, at dem Amerikanere regne en stakkels Neger for et Dyr, for mindre end en Hund.

Men gamle Mary Jane ved det. Hun været i Amerika, da hun var ung og rask. Aldrig glemme det, aldrig glemme det. Som en stakkels, skabet Rotte følte hun sig. Ingen holdt af hende. Ingen sidde ved Siden af hende. Ingen saa hendes Hud var som Fløjl og hendes Øjne som sorte Perler.

Hun græde og sukke i Ensomhed, arbejde og slide, ingen Tak, kun vrede Blikke. Og saa korn hun her hjem igen. Kom her hos sin velsignede unge Lady. Hun være venlig og god ved Mary Jane. Mary Jane tilbede hende og lille Poul. Vugge Master Poul og give ham Mad. Elske Mr. Just og hans milde Øjne. Oh Gud, oh Gud.

Hun kaster Forklædet over Hovedet og rokker højt hulkende ud i Køkkenet. Mr. Just ser smilende, halvt vemodigt efter hende.

- Aa, ja, ja, sukker han. Vel vil han indrømme, at der er ikke gode Tider paa St. Croix mere. Sørgeligt er det gaaet tilbage for de engang saa straalencle, rige Øer. Slet er den sorte Befolkning, doven og lastefuld. Fattig er han selv trods mange Aars Slid, Plantagen har ikke været nogen Guldgrube for ham. Men den har givet ham det daglige Brød, og han har følt sig

lykkelig paa den skønne, smilende Ø. Som en lille Konge har han følt sig paa den gamle Plantage, den han i sin Tid arvede efter en gammel, halvglem, vest-indisk Onkel.

Aldrig har han fortrudt, at han straks efter Krigen rejste ud for at tage sin ny Ejendom i Besiddelse. Her har han tilbragt sit Livs lykkeligste Aar sammen med Elsebeth og sin lille Søn. Her samledes deres danske Venner, og her lød de kendte danske Sange til Tonerne af det gamle, sprukne Klaver.

- Aa, ja, ja, selv nu da han sidder som ensom, gammel Mand, nu da begge hans kære er døde, selv nu, er det et Hjem, hvor de danske Familier gerne samles, ja, han føler sig hjemme her. Øen er for ham en Del af hans kære Fædreland. Fremmedartet og særegen i sin lyse, sommerklædte Ynde, men dag hjemligt, med det kære Flag vajende fra hvert et Hus nede i Byen.

Han erindrer, at Folk har spurgt ham, om han ikke længes hjem til Danmark. Hvorfor skulde han længes hjem, hvorfor skulde han ikke ønske at dø her ude, hvor Dannebrog kan vaje ved hans Grav.

Aa, nej, nu bliver det vel ikke, som han har ønsket. Ja, nu Mærker han først, at han længes hjem. Først nu da Døden nærrer sig, og det er for sent, mærker han det. Over Atlanterhavet til den danske Grav naar han aldrig.

Han skal dø her ude under et fremmed Flag og begraves af ligegyldige Mennesker.

Indkørslen til en Plantage paa St. Croix' Nordende. I baggrunden en Planterbolig

Hvor tydeligt staar ikke hans halvtredsaaers Jubilæum for ham. Da de danske Officerer fejrede ham ved en stor Fest i Fortet. Taarerne strømmede ned over hans Kinder ved Tanken om den unge Løjtnant, der holdt Festtalen for den gamle Veteran.

Du store, kære Dreng, hvisker han, du skulde have gaaet nærmest ved min Kiste. Men nu rejser I alle hjem, alle I kære danske Ungelrsvende, Officerer og Gendarmere. Aa, ja, ja.

Gamle Mr. Just kommer ridende oppe fra Bjergene, den gamle Mand paa den lille, spinkle, gule Hest. Paa Vejen ind til Byen møder han sin unge Ven Løjtnanten.

- I Dag har vi Afgørelsen Mr. Just. Der er ingen Tvivl mere, vi er solgte.

Gamle Mr. Just standser sin Hest, og der er et smerteligt Blik i hans blaa Øjne.

- Aa, ja, ja, siger han blot. Hans Øjne søger det røde og hvide Flag, der vajer fra Fortet.

- Saa laenge det vajer, siger han, er Øen dansk,

- Ja, vist saa, siger Løjtnanten og smiler, men inden Midten af April bliver det strøget og et andet Flag hejst.

- De smiler, unge Mand, men jeg - jeg - kunde græde. Stemmen ryster, og den magre, brune Haand hviler skælvende paa Løjtnantens Arm.

- Aa, ja, ja, nu rejser De selvfølgelig snart hjem. Men sig til dem derhjemme, at de har berøvet en gammel Veteran den Glæde at kunne blive begravet i dansk jord.

Mr. Just sidder med sænket Hovede. Saa retter han sig pludselig op og rækker Løjtnanten Haanden. Lov mig, siger han stille, hvis der skulde ske noget hvis - - ja, forstaar De, man er en gammel, udslidt Fyr, Vorherre kunde løse op for en, inden man ser sig om.

Der er længe til Midten af April, indtil da er Øerne danske, jeg - - jeg vilde saa gerne begravnes under det danske Flag.

over mig, og -- om det var muligt at De -
- at en dansk Officer gik nærmest ved min
Kiste. Han holdt inde, og Blikket søger
igen op imod Dannebrog.

Hvor pragtfuldt det tager sig ud mod den
blaa Himmel, hvister han. Løjtnanten kan
ikke faa et Ord over sine Læber.

Han mærker noget vaadt i sine Øjne, og
han bøjer Hovedet, som for at skjule sin
Bevægelse.

Så er det hvaltid igen

Normal tænker man ikke just på hvaler,
når man er i Caribien. De fleste vinterble-
ge fra nord tænker på palmer, bølger og
sol. Men ikke desto mindre er det her om
vinteren, man tager på havet for at kigge
på hvaler.

På Dominica er der fast ugentlig afgang
til de steder i det caribiske hav, hvor
chancen for at se på de store pattedyr er
så godt som sikker. (Hvis ikke, ville både
udflugtskib som besætning hurtigt blive
ruineret).

Men gamle Mr. Just har set Taarer i den
unge Officers Øjne.

- Tak, hvister han stille, saa vender han
Hesten og rider tilbage. Oppe fra Højder-
ne sender han et sidste Blik ned over
Byen med de hvide Tage og de røde Flag.

Havfladen ligger blank og blinkende, og
der ude ser han den danske Orlogsmands
hvide Skrog. Det er, som hans Blik tager
Afsked med det kendte Syn.

Men på de tidligere danske øer er der
skam også hvaludflugter. The Environ-
mental Association of St. Thomas-St.
John har sine årlige "kigge på hvaler tur"
26 og 27 februar og 11 og 12. marts.

En melding fra slæbebåden "Alpha" forle-
den, rapporteret til den lokale V.I. Radio,
som er en skibradio lover godt for årets
udflugt, som iøvrigt koster 55 dollars for
en tur.

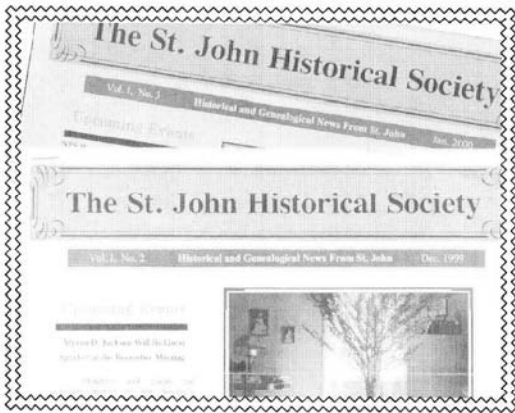
Først så bådens besætning et tre meter
højt skumsprøjt ved munden til
Krumm Bay, hvorfra hvalen må være
svømmet ind mod Crown Bay, for der
dukkede den op påny, og denne gang kom
halen til syne og den var stor.

Og da det jo ikke er storskydende lystfi-
skere, vi taler om, men arbejdende søfolk
på en slæbebåd, så står det til troende, at
den var 10-12 meter lang.

St. John-udflugtsbåden tager ifølge One-
Paper.com til det åbne Atlanterhav nord
for Virgin Islands, for her har man størst
mulighed for at møde havets kæmper for
tiden. Obi

Nyt lokalt medlemsblad:

Orientering for St. John Historical Society

Når læsere af dette blad ser forkortelsen DVS er de næppe i tvivl om, at det er forkortelsen for selskabet her.

På St. John har man nu en tilsvarende forkortelse: SJHS, og så er læserne der ikke i tvivl om, at det gælder "Historical and Genealogical News From St. John", som St. John's historiske selskab i januar 2000 udkom med for tredje gang.

Det er David Knight, der er drivkraft i det lille veldrejede medlemsblad. Her er et eksempel om mønterne på øerne:

Although the Danish West Indies colony was well established by the close of the seventeenth century, it was not until 1740 that the first official coinage was minted for general use throughout the islands:

A I Skilling and a II Skilling, made from copper, and a XII Skilling, struck in silver.

The standard unit of Danish currency in those days was the Rigsdaler, which was equivalent to 96 Skillings -- hence the 12 Skilling unit.

Aside from the issuance of additional denominations of coinage, the straightforward Rigsdaler and Skilling system remained little changed for some one hundred and sixty-five years.

But, in 1904, a monetary system comprised of Francs, Bits, Cents, and Dalers was instituted, and new coins and bank notes were issued (5 Bits to a Cent; 20 Cents to a Franc; 100 Cents to a Daler).

This baffling currency was still in place when the Danish West Indies colony was sold to the United States in 1917. And, as agreed to in the treaty of secession, Francs and Bits remained the official units of the U. S. Virgin Islands currency up until 1934. But that's not the end of our story:

No one ever held much faith in the Danish West Indies currency. Not only could it not be exchanged at face value anywhere outside of the Danish colony, the coins also had a bad reputation for poor and inconsistent quality.

As a result, Spanish Reales, and especially the large and coveted Piece-of-Eight, had long been adopted as the true "coins of the realm" throughout the Danish West Indies.

Widely accepted, and prized for their precise weight and purity of content, Spanish silver coins were still legal tender in the U. S. Virgin Islands (as they were throughout the whole United States) up until the passage of the Coinage Act in 1965.

So, long after the transfer of the Danish West Indies to the United States, Spanish silver Pieces-of-Eight, or Pesos, still rivaled the good ol' Yankee Dollar as a preferred method of payment. But, if you needed change, you probably just ended up with a pocket full of Francs and Bits ... for true!

Noget at lytte på...

Skal du til Virgin Islands, så kan du have brug for listen her, nemlig listen over mulige radiostationer på øerne:

WSTA

- 1340AM (Lucky 13 Radio)

- Charlotte Amalie, VI

W1VI

- 96.1 FM - Charlotte Amalie, VI

WJKC

- 95.1 FM - Christiansted, VI

WVJZ

-105.1 FM - Charlotte Amalie, VI

WMNG

- Mongoose - 104.9 FM

WVWI

- Radio One 1000AM

WWKS

- KISS 101.3 FM

Rejsekursus på
Vestjyllands Højskole:

Cuba

Kultur, natur, musik og dans
6. maj — 20. maj 2000

5 dage på højskole: foredrag, film, rejseforberedelser og gode råd

10 dage i Cuba: Havana på kryds og tværs, kolonial arkitektur, kunst, historie, afrocubansk kultur, musik og dans. Palmeomkransede strande og tobaksmarker. Rumba i Matanzas og Cubas smukkeste udsigt i Vinales

Medvirkende:

Peter Bejder, Kim Boye Holt, Bo Johansen, Jens Viggo Fjord og Sven Fenger

Rejseledere:

Raul Diaz Puig og Sven Fenger

I øvrigt sommerkurser om: Flamenco, opera, orientalsk musik og dans, kunst og æstetik ved årtusindskiftet, natur, kirkekunst, det moderne køkken, ritual og mysteriespil, kunstværksted m.m.

Vestjyllands Højskole

6950 Ringkøbing

Tlf. 97321672 - Fax: 97323990

E-mail: vjhs@vjhs.dk

<http://www.vjhs.dk>

WICO gør klar til Eagle-class og Carifest-forlystelsesparken

Den lange mole til krydstogtskibene i Charlotte Amalie skal gøres større, bredere og stærkere. Det fortalte WICO i en nytårspressemeddelelse. Nu er det ikke kun Mega-skibe, vi taler om. De næste er større og betegnes Super-Mega skibe - og det første har meldt sin ankomst sidst på året. Derfor går WICO i gang med forbedringerne i løbet af foråret.

Begrundelsen for udvidelsen er ikke kun at kunne modtage selve kæmpeskibet, men også at gøre livet mere sikkert for de enormt mange turister. For med større bredde kan der gøres plads til særlige spor til busser og taxier samt en fodgængerbane.

WICO har også set tilbage på det forgangne års udvikling i planerne om den store forlystelsespark, der skal bygges "Carifest Cultural Theme Park".

Der er nu foretaget prøveboringer, hvor der skal bygges og der er gang i detailplanlægningen hos arkitekter og ingeniører, men som det væsentligste er, at firmaet er godt tilfreds med udviklingen i finansieringsplanerne.

Sagt mere banalt: Det ser ud til, at WICO kan skaffe penge til kæmpesparken a la Disney-land eller Tivoli. West Indian Company siger, at Carifest-projektet er:

"...of the utmost importance to this destination because it will offer visitors more than the sun, sand and sea, and even shopping, available at other Caribbean destinations...."

Carifest-forlystelsesparken ventes at komme til at ligge på strækningen mellem den nuværende moles afslutning og Frenchmanns Reef. I en af efterhånden flere omtaler hedder det:

"..Among the attractions planned for the park are the Birth of the Caribbean River Ride, a Caribbean theater, a pirate stunt show, carnival parades of light, daily cultural exchanges at a folklife village and marketplace, a Carnival Arts Heritage Exhibit, a Calypso hall of fame, the Roots of Africa Discovery Center, Shipwrecks of the Caribbean, a West Indies aviary, the Old Sugarmill Rum Factory, and Arawak and Carib villages...."

Obi

Dansk Vestindisk Selskab har udgivet
eller er medudgiver af følgende bøger,
som tilbydes billigt til medlemmerne:

“St. Croix, St. Thomas, St. Jan”

- Henry Morton, Skitsebog og Dagbog fra Dansk Vestindien 1843-44.
184 sider, DVS Kbh.1975.

Pris kr. 50,-

“Fra Slavesang til Soca”

- Historien om musikken fra de tidligere Dansk Vestindiske øer.
Af Jørgen O. Bjerregaard, Lars Heje og Ole Bidstrup.
63 sider, DVS Kbh. 1991.

Pris kr. 125,- for bog + kasetteband, kr. 37,50 for bogen alene.

“En officer i Dansk Vestindien og hans fritidsbeskæftigelse”

- Redigeret af Steffen Linvald. 122 sider, DVS Kbh.1988.

Pris kr. 40,-

“Dansk Vestindien for 250 år siden”

- J.L. Carstens: En almindelig beskrivelse om alle de Danske, Americanske
eller West-Indiske Ey-lande. 164 sider, DVS Kbh 1981.

Pris kr.50,-

“Kunstnere i tropesol. Skitser”

- akvareller og malerier fra det tidligere Dansk Vestindien. Af Ole Bidstrup,
Jørgen O. Bjerregaard, Lise Funder m.fl. Udgivet af DVS i samarbejde med
udstillingsbygningen Nikolaj, 87 sider, DVS Kbh 1986.

Pris kr. 40,-

“Flåden og Dansk Vestindien”

- Den danske flådes togter til Caribien 1671-1917. Af Per Nielsen.
48 sider, DVS og Forlaget Marinehistoriske Skrifter, Kbh. 1997

Pris kr. 40,-

“De Frifarvede”

- af Henrik Hertz m. indl. og noter af Anne Walbom og Eva Frellesvig.
Udgivet i anledning af 150 året for slaveriets ophævelse i Vestindien.
81 sider, DVS og Poul Kristensens Forlag, Herning 1998.

Pris kr. 90,-

Bøgerne kan købes ved mødemøder, bestilles
pr. brev, telefon eller email hos:

Lars Hornstrup Hansen, Herluf Trollesgade 10, 2.tv, 1052 Kbh. K

Tlf: 33 15 32 80 - E-mail: lhh@adr.dk

Priserne er eksklusiv porto og forsendelseskuv
og betales på et vedlagt giro-kort.

Indmeldelsesblanket

(udfyld med tydelige blokbogstaver - sendes til)

Medlemssekretariatet

Erik Marcussen
Græsager 302
2980 Kokkedal

Navn:

Gade:

Postnr:

Telefon:

By:

Dansk Vestindisk Selskab

- har eksisteret siden salget af øerne i 1917. Selskabet har den engelske undertitel "Danish West Indian Society". Selskabets protektor er Hendes Majestæt Dronning Margrethe II. Selskabet, der er upolitisk, blev stiftet Valdemarsdag 15. juni 1917 som klubben "Dansk Vestindien" og senere reorganiseret.

I 1969 blev navnet ændret til "Dansk Vestindisk Selskab", som er landsdækkende, men har hjemsted i København.

Selskabets formål er:

a. - at samle alle, der har eller har haft tilknytning til det tidligere Dansk Vestindien (øerne St. Thomas, St. Croix og St. Jan) samt andre personer, der måtte have interesse i at bevare minderne om Dansk Vestindien (nu U.S. Virgin Islands).

b. - at støtte interessen for Danmark i det tidligere Dansk Vestindien (U. S. Virgin Islands).

c. - at opretholde og eventuelt skabe kulturelle og venskabelige forbindelser mellem Danmark og U. S. Virgin Islands.

Formålet søges gennemført ved:

a. - Møder, sammenkomster, foredrag og anden foreningsvirksomhed.

b. - Udgivelse af et medlemsblad 5 gange årligt og andre publikationer.

c. - Samarbejde og korrespondance med specielt de på U. S. Virgin Islands eksisterende foreninger med tilsvarende formål.

d. - Formidling af personlige kontakter gennem gensidige besøg.

**Årligt kontingent for tiden:
200 kr pr. husstand.**

Dansk Vestindisk Selskab

Foreningens bestyrelse og adresser

Louise Steensgaard , Tomsgårdsvej 103, 4. tv, 2400 København N	☎ 38 88 45 22 e-mail: loust@get2net.dk
Lars Hornstrup Hansen , Herluf Trollesgade 10, 2.tv, 1052 Kbhvn K	☎ 33 15 32 80
Per Nielsen , H. C. Ørstedesvej 41B, 3.th, 1879 Frederiksberg C.	☎ 35 37 59 69
Søren Laub , Skovagervej 19, 2920 Charlottenlund	☎ 39 63 90 15
Jørgen O. Bjerregaard , Hørhaven 5, 2750 Ballerup	☎ 44 97 19 12
Ole Bidstrup , Lykkesholms Alle 2A, 4.sal, 1902 Frederiksberg C	☎ 33 24 10 20
Marianne Gall , Godthåbsvej 223, 2720 Vanløse	☎ 38 86 10 69
Esmé Baltzer , Birkevej 34, 2970 Hørsholm	☎ 45 86 54 45
Erik Marcussen , Græsager 302, 2980 Kokkedal	☎ 49 18 14 34 og 28 14 13 24 e-mail: DWIS@vip.cybercity.dk
Lis Andersen Torpet , Fortevej 93, 8240 Risskov	☎ 86 17 73 43 / 35 42 17 73 (hverdag)

FORMAND: *Louise Steensgaard*

NÆSTFORMAND OG

BESTYRELSESSEKRETÆR:

Lars Hornstrup Hansen

MEDLEMSSEKRETARIAT OG

KASSERER: *Erik Marcussen*

GIRO 645-2019

MEDLEMSBLAD: *Ole Bidstrup*

KULTURHISTORISK UDVALG:

Jørgen O. Bjerregaard, Per Nielsen,

Eva Frellesvig, Louise Steensgaard,

Karen Munk Nielse, Anne Walbom.

MØDEUDVALG:

Marianne Gall, Lars Hornstrup Hansen,

Esmé Baltzer, Lis Andersen Torpet

FESTIVALUDVALG:

Ole Bidstrup, Lis Andersen Torpet, Erik

Marcussen

ARKIVAR:

Søren Laub

Skriv eller ring til medlemssekretariatet med oplysning om årgang, nr. og antal, så sendes bladene sammen med en giro-opkrævning på beløbet.

Prisen for ekstra blade er 15 kr. pr. stk.+ porto.

Selskabets kontaktpersoner:

Nordjylland:

Sarah Petersson, Skovlykke 13,
9210 Aalborg SØ ☎ 98 14 19 86

Midtjylland:

Lis Andersen Torpet, Fortevej 93,
8240 Risskov ☎ 86 17 73 43

Sydjylland:

Finn Bagger, Naffet 25.1,
6100 Haderslev ☎ 74 53 05 15

Fyn:

Jens Benoni Willumsen,
Bihlsvænget 14,
5792 Årslev ☎ 65 90 19 14

Ny adresse?

Giv besked til Medlemssekretariatet.

Ekstra numre af medlemsbladet?

Postbesørget blad
(0900 KHC)
Bladnr. 51281

En af Ingvar Zangenbergs
illustrationer i J. L. Carstens bog